విచిత్ర వధ

ఏ. యస్. రావ్

హోటల్ గది కిటికీ ముందు అతను నిలబడ్డాడు.

చాలా శక్తివంతమైన బైనాక్యులర్స్ గుండా అతని కళ్ళు తీక్షణంగా చూస్తున్నాయి. రోడ్డుకి అటువైపున, దూరంగా వున్న హోటల్ ప్రెసిడెంట్ బాల్కనీ మీదికి బైనాక్యులర్స్ ఫోకస్ చేయబడ్డాయి. బైనాక్యులర్ లెన్స్ తనకి దగ్గరగా లాక్కొచ్చి చూపిస్తున్న ఇద్దరు వ్యక్తుల్ని అతను రెప్పవేయకుండా చూస్తున్నాడు.

చెరో ప్రత్యేక లోకానికి, ప్రత్యేక వర్గానికి, ప్రత్యేకమైన జాతికీ సంబంధించిన వ్యక్తుల్లా అవుపిస్తున్నారు వాళ్ళు అతనికి. ఒకతను ఖరీదైన సఫారీసూటులో హుందాగా వున్నాడు. గోల్డు రిమ్డ్ అద్దాలు అతని హోదానీ, ఐశ్వర్యాన్నీ స్పష్టంగా చూపిస్తున్నాయి. అతని ఎడం చేతిలో ఖరీదైన బ్రయర్ పైపు వుంది. లావుగా వున్న అతని ఎర్రటి పెదవులు కదులుతున్నాయి. మాట్లాడిన ప్రతిసారి అతను ముందుకి వొంగుతున్నాడు.

సన్నగా పొడుగ్గా వున్న రెండో వ్యక్తి చీటికీ మాటికీ పళ్ళు ఇకిలిస్తున్నాడు. గంగిరెద్దు తలలా అతని తల ముందుకీ వెనక్కీ ఆదేపనిగా ఊగుతోంది. జిడ్డుతో మెరుస్తున్న అతని మొహాన్నీ, చెమట బిందువులతో మెరుస్తున్న ఖరీదైన వ్యక్తి బట్టతలనీ బైనాక్యులర్స్ గుండా అతను చిరునవ్వుతో చూశాడు. రెండు వ్యక్తులకి, రెండు అంతస్తులకి చెందిన వ్యక్తులు ఏకాంతంలో ఊరికే కలుసుకోరు!

అతని వెనక తలుపు చిన్నగా చప్పుడుచేసింది. బైనాక్యులర్స్‌ని కిందికి దించి, మెల్లిగా వెనక్కి తిరిగాడు. అతని పెదవులు చిరునవ్వుతో విచ్చుకున్నాయి.

పింక్ కలర్ టర్కిష్ టవల్ అప్పుడే షవర్ కింది నుంచీ వచ్చిన ఆమె శరీరాన్ని తనలో దాచుకోడానికి వ్యర్థ ప్రయత్నం చేస్తోంది. బాబ్డ్ హెయిర్ ఫోటోకి అతికించిన నల్లటి ఫ్రేములా ఆమె కోల మొహానికి రెండు వైపులా అతుక్కుని వేళ్ళాడుతోంది.

అతను బైనాక్యులర్స్‌ని కళ్ళముందు పెట్టుకున్నాడు. నీటిముత్యాలతో నిండిన ఏదో దేవపుష్పంలా ఆమె మొహం అతని కళ్ళముందుకి దూసుకు వచ్చింది.

“దూరంలో వున్న వస్తువుల్ని దుర్భిణితో చూడాలి!” అందామె నవ్వుతూ.

నవ్వుతున్న అతని చేతిలోంచి బైనాక్యులర్స్ కిందికి జారింది.

“తలుపు గొళ్ళెం తీసేవుంచాను. నువ్వు బాత్‌రూమ్ లోకి రాలేదు. ఆ బైనాక్యులర్స్‌తో ఎవర్ని చూస్తున్నావ్?” ఆమె నవ్వులో ఆక్షేపణ ధ్వనించింది.

“హోటల్ ప్రెసిడెంట్ బాల్కనీలో ఇద్దరు వ్యక్తులు-

మగవాళ్ళు—కూచున్నారు....”

“ఎవరు వాళ్ళు?” ఆమె అడ్డొస్తూ ప్రశ్నించింది.

“తెలీదు.”

“వాళ్ళని ఎందుకు చూశావ్?”

“తెలీదు.”

“ఎవర్ని చూస్తున్నావో, ఎందుకు చూస్తున్నావో తెలీనప్పుడు చూడ్డం దేనికి? వై వేస్టింగ్ టైమ్?” అందామె అద్దం ముందుకి కదులుతూ.

“కత్తిలాంటి బుర్ర వున్న వ్యక్తి కాలాన్ని వృధా చేయడు!” అన్నాడతను సగర్వంగా.

అద్దం ముందునుంచీ ఆమె గిరుక్కున అతనివైపు తిరిగింది. ఆమె విశాల నేత్రాలు అతనివైపు ఏవో ప్రశ్నల్ని రువ్వుతున్నాయి.

అతనామె కళ్ళల్లోకి చిరునవ్వుతో చూశాడు. “నువ్వు పంచతంత్రం చదివావా?”

ఆమె అర్థంకానట్టు చూసింది. “ఏం?”

“సింహం, నక్కా ఒకచోట చేరి గుసగుసలాడుతుంటే ఏ ఎద్దో బలై పోతుంది....”

“డార్లింగ్........ తెలుగులో మాట్లాడు!” ఆమె నవ్వుతూ అడ్డుతగిలింది.

“సింహంలాంటి ఘరానా వ్యక్తీ, జిత్తులమారి నక్కలాంటి మరో వ్యక్తీ యెదురుగా బాల్కనీలో గుసగుసలాడుతున్నారు!”

ఆమె కళ్ళు చిట్లించింది. అద్దంముందునుంచీ అప్రయత్నంగా అతనివైపు కదిలింది. అతను చెయ్యెత్తి ఆమెని వారించాడు. బైనాక్యులర్స్‌ని నిర్లక్ష్యంగా ఫోమ్ బెడ్ మీదికి గిరాటేసి, మంచంమీద కూచుని సిగరెట్

కలిగించాడు.

“వాసీ, త్వరగా తయారుకా. అన్నీ సర్దేయ్. మనం హోటల్ ప్రెసిడెంట్ కి మారుతున్నాం ...”

“అది అల్లాటప్పా హోటల్ కాదు, అక్కడ అనుకున్నప్పుడల్లా గదులు దొరకవ్!” అందామె నవ్వుతూ.

అతను చిన్నగా నవ్వాడు. “అనుకున్నప్పుడల్లా అనుకున్నవన్నీ మనకి దొరుకుతాయ్!” అతని కంఠంలో గర్వం గంటలా ధ్వనించింది.

“గది ఖాళీ లేకుంటే ....”

“ఖాళీ అవుతుంది. మనకి కావాల్సిన గదిలో వున్న వ్యక్తికి వాళ్ళ ఊర్నించీ అర్జెంట్ ట్రంకాల్ వస్తుంది. ఎమర్జెన్సీ! అతను ఆదరాబాదరా గది ఖాళీచేసి పరుగు లంకించుకుంటాడు!”

“ఆ వ్యక్తికి ఊరూ, పేరూ.... డార్లింగ్ ఎందుకొచ్చిన తంటా? ఇక్కడే హాయిగా....”

అతను తటాలున పైకిలేచి, నిటారుగా ధ్వజస్తంభంలా నించున్నాడు. పొగ ఊదుతూ సిగరెట్ నుసిని రాల్చాడు. ఆమెవైపు తీక్షణంగా చూశాడు.

“వాసీ, హోటల్ రిజిస్టర్ గురించి నువ్వు మరిచి పోతున్నావ్!”

ఆమె చిరునవ్వు నవ్వింది. “నువ్వింకా మారలేదు!”

అతను చిన్నగా నవ్వాడు. సిగరెట్ ని గిరాటేసి, వజ్రాల్లా మెరుస్తున్న కళ్ళని ఆమె మొహంమీదే నిలిపాడు. ఆమె నవ్వు అతన్ని రెచ్చగొడ్తోంది.

“ఈ దేశంలోని కోర్టులూ, జెయిళ్ళూ నన్ను మార్చలేవు!” అన్నాడు సగర్వంగా శివరామ్....

2

రాత్రి పదకొండు దాటింది. మెయిన్ రోడ్డుమీంచీ అతను సన్నటి వీధిలోకి తిరిగాడు. కొంచెం దూరం నడిచి ఆగాడు. సిగరెట్ వెలిగించి, పక్కనే వున్న సందులోకి నడిచాడు. డార్క్ కలర్ సూటులో పొడుగ్గా వున్న అతన్ని చూసిన రెండు కుక్కలు పరుగు పందెం మానేసి, మొరగడం ప్రారంభించాయి.

అతను నిర్లక్ష్యంగా అడుగులేస్తున్నాడు. ఇరువైపులా వున్న చౌకబారు ఇళ్ళల్లోంచీ చౌకబారు అరుపులూ, చౌకబారు నవ్వులూ అడపాదడపా వినిపిస్తున్నాయి. కుడివైపున రెండు తెరిచిన గుమ్మాలముందు నిలబడ్డ ఇద్దరు ఆడాళ్ళు అతన్ని ఆశగా చూస్తున్నారు. తగ్గు స్వరంలో తనని ఆహ్వానిస్తున్న వాళ్ళ కంఠాల్ని అతను పట్టించుకోకుండా ముందుకు నడిచాడు. తనిప్పుడు హ్యూమన్ సర్వీస్ సెంటర్స్ వున్న ప్రదేశంలో వున్నాడని అతనికి తెలుసు.

సందు చివరున్న రెండంతస్థుల పాత ఇంటిముందు అతను ఆగాడు. రెండో అంతస్థు కిటికీగుండా ఇవతల చీకట్లోకి దూరుతున్న వెలుతుర్ని చిరునవ్వుతో చూశాడు. కటకటాలు లేని గేటుగుండా లోపలికి దూరి చీకటి వరండాలో వున్న మెట్లవేపు తిరిగాడు. పైకి తీసుకెళ్ళే మెట్లు ఎటువైపున వున్నాయో కూడా అతనికి తెలుసు.

చీకట్లో తడువుకోకుండా అతను మెట్లెక్కసాగేడు. కాస్సేపట్లో మేడమీదున్న గుమ్మంముందు నిలబడ్డాడు. ఆలోచిస్తూ, చివరిదమ్ములాగి సిగరెట్ పీకని వేలితో రోడ్డుమీదికి మీటాడు. ఎర్రటి గోళీలా సిగరెట్ పీక కిందికి దూసుకెళ్తోంది....

అతను తటాలున గుమ్మంవైపు తిరిగాడు. తను ఈ అర్ధరాత్రి సమయంలో కల్సుకోబోతున్న వ్యక్తి సామాన్యుడు కాడు. తను క్రూరమృగం వున్న గుహలోకి ప్రవేశిస్తున్నాడు. అయినా ఫరవాలేదు. క్రూరమృగాన్ని పిల్లిలా మార్చేసే ఆయుధం తన దగ్గరుంది! అతను నిర్భయంగా తలుపుని దబదబ బాదాడు.—

కాసేపు నిశ్శబ్దం అక్కడ తాండవించింది. మరో సారి తలుపు తట్టడానికి చెయ్యెత్తబోతూ అతను ఆగాడు.

"ఎవరు?" లోపల్నుంచీ బొంగురు కంఠం మొరిగింది. కోపంతో, విసుగుతో పదను పెట్టబడిన ఆ కంఠం అతనికి చిరునవ్వు తెప్పించింది. కాస్సేపట్లో తన చిరునవ్వు లోపలివ్యక్తి కోపాన్ని మాయం చేసేస్తుందని అతనికి తెలుసు! జవాబుగా అతను మళ్ళీ తలుపుని బాదాడు.

లోపల్నుంచీ అడుగుల చప్పుడు అవలేదు. అయితే తలుపు తటాలున తెరవబడింది. హాల్లోంచి వెలుతురు నడవమీదికి జారబడింది. గడకర్రలా నుంచున్న వ్యక్తిని అతను చిరునవ్వుతో చూశాడు. ఎర్రటి కళ్ళతో అతను ఎగాదిగా చూశాడు.

"ఎవరు?" అన్నాడతను మళ్ళీ - విస్కీ వాసన నడవలోకి చిమ్మింది.

"నువ్వే!"

అతను రౌద్రంగా చూశాడు, "నేను కాదు, నువ్వెవరు? ఇక్కడికెందుకొచ్చావ్?"

"ఆ రెండే కాదు, నీతో ఇంకా చాలా విషయాలు చెప్పాలి!" అన్నాడు శివరామ్, గుమ్మంవైపు జరుగుతూ.

అతని చెయ్యి తటాలున కదిలింది. ద్వారబంధాన్ని

అడ్డంగా పట్టుకుంది. "ముద్దూ మొహం తెలీనివాళ్ళు లోపలికిరారు!" అన్నాడతను బెదిరింపుగా.

"నేను లోపలికి వస్తాను. తరవాత ముద్దూ మొహం నీకు బాగా తెలుస్తాయి!" అతని చేతికి ఆనుకుంటూ అన్నాడు శివరామ్.

అతను ఆగ్రహంతో బుసకొట్టాడు. మళ్ళీ శివరామ్‌ని ఎగాదిగా చూశాడు. "నీకేం కావాలి?"

"రాజవర్మ నీతో బేరం చేసిన సంగతి నాకు తెలుసు. నేను కూడా నీతో బేరం చేయాలనుకుంటున్నాను...." శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

రాజవర్మ పేరు అతని మొహానికి కొత్తరంగు పులిమింది. ఏదో సందేహం, ఆశ్చర్యం అతని కళ్ళల్లోకి ప్రవేశించాయి.

"రా....జ....వ....ర్మ అతనెవరో నాకు తెలీదు. గెటౌట్!"

శివరామ్ కొద్దిగా వెనక్కి జరిగాడు. జేబులోంచీ సిగరెట్ తీసి వెలిగించాడు. పొగ ఊదుతూ అతన్ని తదేకంగా చూశాడు. "మంగారాం, హోటల్ ప్రెసిడెంట్. రూమ్ నంబర్ మూడూ మూడూ మూడూ. నీకోసం ఆ గదిని ధరించిన వర్మా అండ్ కంపెనీ రాజవర్మ—తెలుసుగా?"

మంగారాం ఉలిక్కిపడ్డాడు. కళ్ళు చిట్లిస్తూ చూశాడు. అతను బుకాయించడానికి నోరు తెరిచేలోగా శివరామ్ మళ్ళీ ప్రారంభించాడు:

"మంగారాం, నీనుంచీ కాకమ్మ కబుర్లు వింటానికి ఇంత రాత్రివేళ పనికట్టుకు రాలేదు; బేరం చేయడానికి వచ్చాను!"

మంగారాం చెయ్యి ద్వారబంధంనుంచీ కిందికి జారింది. లోపల్లోపల అతన్ని పీక్కుతింటున్న అనుమానం అతని పాము కళ్ళల్లో దోబూచులాడుతోంది.

"రాజవర్మ తెలుసా?" మెల్లగా ప్రశ్నించాడతను.

శివరామ్ చిన్నగా నవ్వాడు. "అతను నాకు తెలీక పోతే, నీ గురించి నాకు తెలిసేది కాదు!"

"నాతో బేరం చాలా ఖరీదైంది!" మంగారాం నిరుత్సాహపరిచే ధోరణిలో అన్నాడు.

"ఫైవ్ స్టార్ హోటల్‌కి వెళ్ళే వ్యక్తి అక్కడి రేట్లు తెలిసే వెళ్తాడు! పైగా నాకు ఖరీదైన బేరాలంటేనే ఇష్టం!" నవ్వుతూ శివరామ్ అతన్ని రాసుకుంటూ హాల్లోకి దూరాడు. వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా హాలుమధ్య వున్న టేబుల్ ముందు కుర్చీలో ఠీవిగా కూచున్నాడు. వెనక్కి తిరిగిచూడకుండా మరో సిగరెట్ వెలిగించాడు. తలుపు మూసుకున్న శబ్దం అతనికి వినిపించింది. శివరామ్ ముఖంమీద చిరునవ్వు మెరిసింది. అడుగుల చప్పుడు అతన్ని సమీపించింది.

అతని ఎదురుగా కుర్చీలో కూచుని, మంగారాం చెప్పమన్నట్టు చూశాడు. శివరామ్ అతనివేపు ఒక సిగరెట్‌ని దొర్లించాడు. మంగారాం సిగరెట్‌ని ముట్టుకోలేదు. విసుగ్గా చూశాడు. అతను విసుగు నటిస్తున్నాడని శివరామ్‌కి తెలుసు.

"రాజవర్మ నీకు ఒక పని అప్పగించాడు. ఆ పని చేయడానికి నీకు రెండు లక్షలు ఫీజు."

"అదంతా అనవసరం. నీకేం కావాలో చెప్పు!" మంగారాం అడ్డొస్తూ కసిరాడు.

"సగం ఫీజు...." అతన్ని నిర్లక్ష్యం చేస్తూ శివరామ్

ప్రారంభించాడు.

మంగారాం తటాలున కుర్చీలోంచి లేచాడు. తల వాల్చి తీక్షణంగా శివరామ్ వైపు చూశాడు.

"మిస్టర్, ఎవర్నువ్వు?"

"నీతో బేరం చేయడానికి వచ్చిన వ్యక్తిని!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ముక్కు మొహం తెలీని వాళ్ళతో మంగారాం బేరాలు చేయడు!" మంగారాం కంఠంలో గర్వం, కోపం జంటగా ధ్వనించాయి.

"నేను చెప్పేదంతా చెవులప్పగించి వింటే ముక్కు మొహమే కాదు. తోకా తొండమూ కూడా తెలుస్తాయి!" శివరామ్ నవ్వాడు.

మంగారాం కాసేపు తటపటాయించి, మెల్లిగా కుర్చీలో కూచున్నాడు తన దగ్గరగా టేబుల్ మీదున్న సిగరెట్‌ని అందుకుని ముట్టించాడు. శివరామ్‌ని అదోలా చూశాడు.

"ఆల్ రైట్; చకచకా చెప్పు. రెండు ముక్కల్లో అయిపోవాలి!"

"రాజవర్మ నీకు లక్షరూపాయలు అడ్వాన్స్ ఇచ్చాడు. పనిపూర్తయ్యాక తతిమ్మా పైకం—లక్ష— ఇస్తాడు...." శివరామ్ ప్రారంభించాడు.

"నీ బేరం గురించి మాట్లాడు!" మంగారాం గర్జించాడు.

"మంగారాం, ఇప్పుడు నేను మాట్లాడుతోంది నా బేరం కాదని నువ్వెందుకు అనుకుంటున్నావ్?" శివరామ్ అతని కళ్ళల్లోకి తీక్షణంగా చూస్తూ ప్రశ్నించాడు.

మంగారాం కళ్ళు చిట్లించాడు.

"సీతో రాజశర్మ రహస్యంగా చేయిస్తున్న 'కార్యం' రహస్యంగానే వుండాలంటే అతను నీకిచ్చిన అడ్వాన్స్ లక్షరూపాయలు నువ్వు నాకు ఇచ్చుకోవాల్సి వుంటుంది" శివరామ్ తాపీగా అని, సిగరెట్ ని టేబుల్ మీద నొక్కి ఆర్పేశాడు. మంగారాం ఊపిరి బిగబట్టడం అతనికి వినిపించింది. తలెత్తి నవ్వుతూ చూశాడతను. మంగారాం పిడికిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి.

"పిచ్చాసుపత్రినుండీ వస్తున్నావా?" మంగారాం కంఠం బొంగురుగా ధ్వనించింది.

"స్వార్థంకోసం, కట్టుకున్న భార్యని చంపడానికి హంతకుణ్ణి నియమించే ధనవంతుడూ, డబ్బుకోసం అమాయకురాలైన ఆడదాన్ని నిర్దాక్షిణ్యంగా ఖూనీచేసే కసాయివాడూ వున్న పిచ్చిలోకంనుంచీ వస్తున్నా, మంగారాం!" శివరామ్ గంభీరంగా అన్నాడు.

మంగారాం వేళ్ళ సందులోంచీ సిగరెట్ టేబుల్ మీదికి జారిపడింది. ఎర్రటి కళ్ళతో అతను శివరామ్‌ని తీక్షణంగా చూశాడు.

"ఏమిటి నీ అర్థం?"

"ఏముంది? రాజశర్మ తన భార్యని నిర్మూలించాలనుకున్నాడు. అతను చేతుల్తో ఆ పని చేయలేదు. రెండు లక్షల్తో నీ చేతుల్ని—అరితేరిన నీ చేతుల్ని—కొనుక్కున్నాడు!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

మంగారాం తటాలున లేచి నిల్చున్నాడు. నిప్పులు కక్కుతూ చూశాడు. అతని చెయ్యి టేబుల్ సొరుగు వైపు జరిగింది.

"మంగారాం, చీటికీ మాటికీ ఉలిక్కిపడి లేచి నించుంటున్నావ్! రాజశర్మముందు కూచుని బేరం

పాగించినట్టు నాముందు కాంతిమయంగా కూచుని బేరం చెయ్! సిడౌన్!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

మంగారాం కూచోలేదు. అతని చెయ్యి టేబుల్ సొరుగుని ఇవతలికి లాగే ప్రయత్నంలో వుంది.

ఇంతసేపూ వొళ్ళో వున్న శివరామ్ ఎడమచెయ్యి తటాలున పైకి కదిలింది. తనముందు పడిన కార్డుసైజు ఫోటోని మంగారాం కంగారుగా చూశాడు.

"టేబుల్ సొరుగులో నువ్వు దాచుకున్న ఆయుధం కన్నా శక్తివంతమైన ఆయుధం నా దగ్గరుంది, మంగారాం!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

మంగారామ్ చెయ్యి మెల్లిగా ఫోటో దగ్గరగా జరిగింది. నవ్వు మొహంతో వందరూపాయ నోట్లకట్టల్ని అందిస్తున్న రాజవర్మనీ, నవ్వు మొహంతో అందుకుంటున్న తననీ చూపిస్తున్న ఆ ఫోటోని కంగారుగా చూశాడు మంగారామ్. మెల్లిగా అతని చూపులు శివరామ్‌వైపు లేచాయి.

"ఈ....ఫోటో....నీకెక్కడిది?" మంగారామ్ కంఠం కాద్దిగా పలికింది.

"ఫోటోలు ఎక్కణ్నుంచీ వస్తాయ్?" శివరామ్ చిరునవ్వుతో ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు.

మంగారామ్ మెల్లిగా కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. అతని దొంగ కళ్ళు శివరామ్‌నీ, ఫోటోనీ మార్చి మార్చి చూశాయి. టేబుల్ని కాలుస్తున్న సిగరెట్‌ని మెల్లగా పెదాలమధ్య ఇరికించాడతను. శివరామ్ రెప్పవేయకుండా అతన్నే చూస్తున్నాడు. మంగారామ్ లోపల సాగుతున్న ఆలోచనలు అతని మొహంమీద తెరమీద బొమ్మల్లా శివరామ్‌కి కనిపిస్తున్నాయి. మంగారాం పెద

వులు చంకరగా కదిలాయి. గారపట్ళు తొంగిచూశాయి.

"ఒక వ్యక్తికి మరో వ్యక్తికి డబ్బియ్యడం, ఒక వ్యక్తి నుండి మరో వ్యక్తి తీసుకోడం నేరం కాదు!"

జవాబుగా శివరామ్ చిన్నగా నవ్వాడు. "ఆఫ్‌కోర్స్ అయితే ఆ వ్యక్తి ఎందుకిచ్చాడనీ, నువ్వెందుకు పుచ్చుకున్నావనీ యెవరేనా-ముఖ్యంగా పోలీసులు—ప్రశ్నిస్తే సమాధానం చెప్పడం అంత సులభంకాదు! పైగా నీ గతంలో దాగిన యెన్నో శవాలు పైకిలేస్తాయి!"

మంగారామ్ కళ్ళు చిట్లించాడు. శివరామ్ మళ్ళీ నవ్వాడు. "తెగించిన నువ్వూ, తెగిస్తున్న రాజవర్మ లాంటి ఘరానా వ్యక్తీ ఏదో బాంకి బైటపడతారు. అది కూడా నేను ఆలోచించాను...." అంటూ అతను కుడిచేతిని కోటుజేబులోకి పోనిచ్చాడు. మంగారాం తేరుకోయి చూస్తున్నాడు. జేబులోంచి తీసిన చిన్న టేప్ రికార్డర్ని శివరామ్ టేబిల్ మీద పెట్టాడు.

"మంగారాం, మీరిద్దరూ మూడు రోజులుగా ఏమేం మాట్లాడుకున్నారో విను!" శివరామ్ నవ్వుతూ బటన్ని వేలితో నొక్కాడు.

• • •

....శివరామ్ వేలు ప్లాప్ బటన్ని నొక్కింది. చిరునవ్వు నవ్వుతూ అతను మంగారాంని చూశాడు. మంగారాం ఉక్కిరి బిక్కిరవుతూ చూస్తున్నాడు. అతని నోరూ, కళ్ళూ తెరుచుకునే వుండిపోయాయి. ఇరవై ఏళ్ళ అనుభవంలో తను యెంతో తెలివిగా యెన్నో నేరాలు ప్లాన్ చేశాడు. విజయవంతంగా అమలుజరిపాడు. తన అడ్వెంచర్స్‌ని ఈ విధంగా యెవ్వరూ ప్రారంభంలోనే పసికట్టలేదు....

"మంగారాం, నీ ప్రాణంతా ఈ గుప్పిట్లో వుంది!" మూసిన గుప్పిట చూపిస్తూ శివరామ్ గంభీరంగా అన్నాడు.

"నేను... నేను నమ్మలేకుండా వున్నాను...." మంగారాం పెదవులు తడబడుతూ కదిలాయి.

"మరోసారి వింటావా?" శివరామ్ ఎగతాళిగా అన్నాడు.

"అవసరంలేదు...." మంగారాం మెల్లిగా పైకి లేచాడు. శివరామ్ వైపు ఒక్కరవ అయిష్టంగా చూశాడు "నీకు ఇవ్వాల్సింది ఇస్తాను...." అంటూ అతను టేబుల్ నుంచీ దూరంగా జరిగి, వెనకవైపున్న గుమ్మంవైపు తిరిగాడు.

"మంగారాం........" శివరామ్ మెల్లిగా పిలిచాడు. మంగారాం వెనక్కి తిరిగి అసహనంగా చూశాడు.

"మంగారాం, అంత తొందరేంలేదు. కూచో" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

మంగారాం అర్థంకానట్టు చూశాడు. "ఇచ్చేది ఎప్పుడైనా ఇవ్వాలిగా?" అన్నాడతను నిర్లక్ష్యంగా.

"నువ్వు ఈ క్షణంలో యివ్వదల్చుకున్నదేమిటో నీ కళ్ళు నాకు చెప్తున్నాయ్!"

మంగారాం కళ్ళు చిట్లించాడు. మడతల్లో దాక్కుంటున్న అతని పాము కళ్ళల్లోకి శివరామ్ నవ్వుతూ చూశాడు.

"వెనకాముందూ చూసుకుని రాజవర్మ బేరం కుదుర్చుకుండా నిర్లక్ష్యంగా మూర్ఖంగా వ్యవహరించినట్టే ఇప్పుడూ నువ్వు మూర్ఖంగా వ్యవహరిస్తున్నావు. అమాయకుల్ని, బలహీనుల్ని హతమార్చేటప్పుడు నువ్వు చేతిలో ధరించే కత్తిలాగా బుర్రను కూడా నువ్వు పదనుగా

వుంచుకోవాలి!"

"ఏమిటీ వాగుడు?" మంగారాం గద్దించాడు.

"ఒక కాపీ ఫోటో, ఒక క్యాసెట్ మాత్రం పట్టుకుని నేనిక్కడికి వచ్చాను. నా గుండెలోకి తూటా దొక్కించి, లేదా బెదిరించి ఆ రెండింటినీ నువ్వు లాక్కొని తప్పించుకునే అవకాశం ఇచ్చేలా నీ దగ్గరకు నేను వచ్చానని ఎలా ఊహించావు, మంగారాం?" శివరామ్ నవ్వుతూ అడిగాడు.

"నువ్వనేదేమిటో నాకు అర్థంకాలేదు!"

"నేను ఎక్కడ్నుంచీ వచ్చానో అక్కడ ఇంకా ఫోటోలూ, క్యాసెట్లూ వున్నాయ్. పన్నెండూ పది కానుకి నేను సురక్షితంగా తిరిగి వెళ్ళకపోతే ఆ సరంజామా యెవరికంట పడకూడదని నువ్వు కోరుకుంటావో వాళ్ళకే అందించబడతాయి!"

మంగారాం నాలుకతో ఆరిపోయిన పెదాల్ని తడుపుకున్నాడు. శివరామ్ సిగరెట్ వెలిగించి, రిస్టువాచీ చూసుకున్నాడు. తలెత్తి మంగారాంవైపు సాభిప్రాయంగా చూశాడు. నేలకి పాదాలు తాపడం అయిపోయిన వ్యక్తిలా నిలబడ్డాడు మంగారాం.

"పదకొండూ నలభై అయిదు. మరో ముఫ్ఫైనిమిషాల్లో నేను అక్కడికి క్షేమంగా, లాభంతో చేరుకోవాలి. అంటే 'నీ సేఫ్టీ ఫిరియడ్' మరో అరగంట మాత్రమే! లోపలికి వెళ్ళు. పైకం పట్టుకొస్తావో, పిస్టల్ పట్టుకొస్తావో నీ ఇష్టం!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

మంగారాం శరీరం ఒకసారి ముందుకీ, వెనక్కీ ఊగింది.

"నాకు రెండు సందేహాలున్నాయి...." అంటూ

ఆగాడతను.

"నా దగ్గర మూడు సమాధానాలున్నాయ్!" శివరామ్ నవ్వాడు.

"....ఇస్తే....ఫోటోలూ, నెగటివ్ లూ, క్యాసెట్లూ ఇచ్చేస్తావా?"

"సంతోషంగా. నువ్వు నిద్రలేచేసరికి నీ గుమ్మం ముందు పార్సెల్ పడుంటుంది...."

"ఏమిటి గ్యారంటీ?" మంగారాం ప్రశ్నించాడు.

"వ్యాపారానికి నమ్మకం మూలం. గ్యారెంటీ వేరే లేదు. నువ్వున్న స్థితిలో నన్ను చచ్చినట్టు నమ్మాలి!"

మంగారాం క్షణకాలం తరవాత మెల్లిగా తల పంకించుకున్నాడు.

"రెండో సందేహం; నీ దారిన నువ్వు పోయాక అగ్రిమెంటు ప్రకారం పని పూర్తిచేసి నా ఫీజు వసూలు చేసుకోవచ్చుగా?" మంగారాం కంఠంలో ఆశ కేగంటలా ధ్వనించింది.

"నిరభ్యంతరంగా. ఎవడి పెళ్ళాన్నో, ఎవడో చంపితే నాకు నష్టంలేదు. లక్షరూపాయలిచ్చి లాభం కలిగిస్తున్నావుగా?"

మొదటిసారిగా మంగారాం మొహంలో కండరాలు వదులయ్యాయి. ధారాళంగా అతను చిరునవ్వు నవ్వుతాడేమో అనిపించింది శివరామ్ కి. కానీ మంగారాం చిరునవ్వు నవ్వలేదు.

శివరామ్ చిన్నగా నవ్వాడు. "ఇంక మూడో సమాధానం, మంగారాం: చేతనైతే రాజవర్మ నుంచీ యెంతో కొంత యెక్కువగా గుంజుకుని నా లాభంవల్ల కలుగు

తున్న నష్టాన్ని పూడ్చుకో!"

మంగారాం కళ్ళు విచ్చుకున్నాయి. అతను ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. ఆరితేరిన నక్కను చూస్తున్న మరో నక్కలా అతను తనని గమనిస్తున్నాడని శివరామ్ గ్రహించాడు. మంగారాం మెల్లిగా కదిలి, ఆగి, శివ వైపు అదోలా చూశాడు.

"నువ్వెవరు?"

"పేరు చెప్తాను. అయినా అది నీకు అర్థంకాదు! ఎందుకంటే ఆ పేరుమీద ఆధారపడి రేపు నువ్వు నన్ను పోల్చుకోలేవు. నువ్వు పైకి అనకపోయినా నేను దొంగాట ఆడుతున్న పోలీసు యెందుకు కాకూడదు అన్న అనుమానం నిన్ను దొల్చుకు తింటోందని నాకు తెలుసు...." శివరామ్ ఆగి నవ్వుతూ చూశాడు.

మంగారాం కళ్ళు ఇంకా విచ్చుకున్నాయి. శివరామ్ అన్నాడు. "మంగారాం, నీకున్న అనుభవంతో నువ్వు దొంగ ఎవరో, దొర ఎవరో వాసనపట్టి కనిపెట్టొచ్చు. పధ్నాలుగో తేదీన నువ్వు ఎవర్ని, ఎక్కడ, ఎలా అంతం చేయబోతున్నావో నాకు తెలుసు. నేను పోలీసునే అయితే ఇప్పుడు ఇక్కడ నిన్ను కల్సుకుని వుండను. పధ్నాలుగున నిన్ను 'అక్కడ' రెడ్‌హాండెడ్‌గా పట్టుకునే వాణ్ని. రెండు దశాబ్దాలుగా రకరకాల నేరాలు చేస్తూ పోలీసుల వలలో చిక్కకుండా గడసరి చేపలా తప్పించుకు తిరుగుతున్న మంగారాంని బంధించిన క్రెడిట్ కొట్టేసి వుండేవాణ్ని!"

మంగారాం నిట్టూర్పు పాము బుసలా ధ్వనించింది. అతను తలపంకిస్తూ లోపలికి నడిచాడు.

3

'తలుపు తెరిచేముందు బెల్ నొక్కండి'—రోజ్ వుడ్ తలుపుమీద ఎర్ర రంగు అక్షరాల్లోని హెచ్చరికను పూర్తిగా నిర్లక్ష్యంచేస్తూ శివరామ్ హాండిల్ని తిప్పి, తలుపుని బార్లా లోపలికి తోస్తూ దురుసుగా లోపలికి దూరాడు. అతను వదిలేసిన తలుపు తటాలున మూసుకుంది. ఎయిర్ కండిషన్డ్ రూమ్.

గోడవారగా విశాలమైన వాల్ నట్ టేబుల్ వెనక నెమలి సింహాసనంమీద కూచున్న చక్రవర్తిలా హుందాగా కూచున్న వ్యక్తి గోల్డు రిమ్డ్ అద్దాలగుండా తీక్షణంగా చూస్తున్నాడు. అతని దగ్గరగా షార్టుహాండ్ నోట్ బుక్, పెన్సిల్ పట్టుకున్న యువతి ఆశ్చర్యంతో, డిక్టేషన్ తీసుకుంటున్న అజంతా శిల్పంలా చలనం లేకుండా నించుంది. ఆమె తల ఇటువైపుకి తిరిగింది. కళ్ళు విడ్డూరంగా విచ్చుకున్నాయి. తన రాక ఇద్దరికీ ఆశ్చర్యాన్నీ, అతనికి ఆగ్రహాన్నీ కలిగించిందని శివరామ్ చిటికెలో గ్రహించాడు.

"గుడ్ మార్నింగ్!" శివరామ్ ఉషారుగా అన్నాడు.

"గెటౌట్!" ఆ వ్యక్తి కంఠంలో ఆగ్రహం ధ్వనించింది.

శివరామ్ ఠీవిగా టేబుల్ వైపు, లోపలికి అడుగు వేశాడు.

"బుద్ధిబలాన్నీ, భుజబలాన్నీ ఉపయోగించి లోపలికి వస్తే, తోకముడుచుకుని బైటికి వెళ్ళడానిక్కాదు!" అన్నాడు నవ్వుతూ.

టేబుల్ మీదున్న అతని ఎడమచెయ్యి పిడికిలిగా బిగుసుకుంది. ఎర్రబడుతున్న మొహం అతని ఆగ్రహాన్ని

చూపిస్తోంది.

"నిన్నెవరు లోపలికి రానిచ్చారు?"

"ఎవ్వరూ రానివ్వలేదు...."

"అయితే లోపలికెలా వచ్చావ్?" అతని ప్రశ్న పిస్టల్ షాట్‌లా ధ్వనించింది.

"ఈ లోకంలో డబ్బుంటే అనుకున్న పనులన్నీ చేయొచ్చు మిస్టర్ రాజవర్మా!" శివరామ్ అతని కళ్ళ ల్లోకి సూటిగా చూస్తూ అన్నాడు.

రాజవర్మ కళ్ళు వడగళ్ళలా అయ్యాయి. అతని పెదవులూ, దవడలూ అదిరాయి. "ఎవర్నువ్వు? ఎందు కొచ్చావ్?"

"బలహీనులైన మనుషుల్ని ఆధారంగా చేసుకుని బలవంతులు వాళ్ళనుండీ ధనరాసుల్ని సంపాయించుకుని, ఆ ధనంతో తమ చుట్టూ కోటలు కట్టుకుంటారు. ఆ మనుషుల్ని తమను కలుసుకోకుండా అటకాయిస్తారు! ఆ దుర్మార్గాన్ని ఎదిరిస్తూ కోటల్ని బద్దలుకొట్టి, లోపలికి జొరబడే వ్యక్తిని!" శివరామ్ గంభీరంగా అన్నాడు. అతని కంఠంలో గర్వం ధ్వనించింది.

"నీ ఉపన్యాసం నా ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పలేదు!" రాజవర్మ కోపంగా అన్నాడు.

"మీరొక్కరే వినడానికి ఇంకా చాలా ఉపన్యాసాలు తయారుచేసుకు వచ్చాను...."

రాజవర్మ మాట్లాడలేదు. శివరామ్ మోహంమీంచీ చూపుల్ని తిప్పలేదు' అతని చెయ్యి టేబుల్ కిందున్న బటన్ని నొక్కింది. క్షణంలో తలుపు తెరుచుకుంది; మూసుకుంది.

"వరాహం, ఈ పిచ్చివాణ్ని బైటపడేయ్. గేటు

ముందూ, మూడు గుమ్మాల ముందూ ఎవరెవరున్నారో కనుక్కో. అందర్నీ డిస్‌మిస్ చెయ్!" రాజవర్మ చూపులు తిప్పకుండా అన్నాడు.

అతను తన వెనక ప్రత్యక్షమైన వరాహం అనబడే గార్డుకి ఉత్తరువిస్తున్నాడని శివరామ్‌కి అర్థమైంది. అతని భుజమ్మీద ఏదో చెయ్యి బరువుగా పడింది. శివరామ్ తల పక్కకి తిప్పాడు. పొట్టిగా, లావుగా వున్న బోడి గుండు వ్యక్తిని చిరునవ్వుతో చూశాడు. ఆ వ్యక్తి కళ్ళు మినుకు మినుకు మంటున్నాయి. శివరామ్ భుజమ్మీద ఒత్తిడి ఎక్కువైంది. అతని భుజం కటాలున స్ప్రింగులా కదిలింది. వరాహం చెయ్యి కిందికి జారింది.

శివరామ్ రెండడుగులు వేసి టేబుల్‌కి ఆనుకున్నాడు. రాజవర్మ కళ్ళల్లోకి ఛాలెంజ్ చేస్తున్నట్టు చూశాడు. "వెళ్ళమంటే వెళ్ళిపోతాను. తరవాత ఫోన్ చేసి ఎందుకు వచ్చానో టూకీగా చెప్తాను. ఆ తరవాత నన్ను కల్సుకోడానికి నువ్వు ఖచ్చితంగా ప్రయత్నిస్తావ్? అప్పుడు నా దర్శనానికి టిక్కెట్టు పెడ్తాను. ఆ టిక్కెట్టుని నువ్వూ, బ్లాక్‌లో కొనాల్సి వుంటుంది!" అన్నాడు ఏక వచనం ప్రయోగిస్తూ.

పక్కనే వున్న వరాహం ఊపిరి బిగబట్టడం శివ రామ్‌కి స్పష్టంగా వినిపించింది.

"వరాహం!" రాజవర్మ గర్జించాడు. వరాహం చెయ్యి ఇంకొంచెం బరువుగా శివరామ్ భుజమ్మీద పడింది.

"మిస్టర్ రాజవర్మా. హోటల్ ప్రెసిడెంట్. రూమ్ నంబర్ మూడూ మూడూ మూడూ. అక్కడ నిన్ను కల్సుకున్న, లేదా నువ్వు కల్సుకున్న వ్యక్తి పేరు కూడా

చెప్పమంటావా?"

తనమాట రాజవర్మమీద బ్రహ్మాండంగా పని చేసిందని శివరామ్ చిటికెలో గ్రహించాడు. రాజవర్మ మొహంలోకి ఇందాకా ఎగబాకిన రక్తం సర్రున కిందికి జారింది. మళ్ళీ అతని పెదాలూ, దవడలూ అదిరాయి. ఆ అదురుకి కారణం కోపం కాదని శివరామ్‌కి తెలుసు.

అతను యెలా సైగ చేశాడో శివరామ్‌కి తెలీదు కానీ, అతని భుజమ్మీంచి వరాహం చెయ్యి దూరంగా జరిగింది.

"శీలా, వెళ్ళు. మళ్ళీ పిలిచేదాకా మేడమీద గదిలో కూచో...." రాజవర్మ శివరామ్‌మీంచీ చూపులు తిప్పకుండా అన్నాడు.

అజంతా శిల్పానికి ప్రాణం వచ్చింది. ఆమె మొహం మీద ఆశ్చర్యం ఇంకా కాపరం చేస్తూనే వుంది. తడబడే అడుగుల్తో ఆమె గుమ్మంవైపు నడిచింది.

"వరాహం...." రాజవర్మ ముక్తసరిగా అన్నాడు. కాసేపట్లో రెండుసార్లు తెరుచుకుని, రెండుసార్లు మూసుకుంది తలుపు.

"ఎవర్నువ్వు? ఏమిటి నీ అర్థంలేని ప్రేలాపన?" రాజవర్మ గంభీరంగా ప్రశ్నించాడు.

శివరామ్ పక్కనే వున్న కుషన్డ్ కుర్చీలో కూచున్నాడు. కోటు జేబులోంచీ సిగరెట్ పాకెట్ తీశాడు. సిగరెట్‌ని పెదాలమధ్య ఇరికించి అగ్గి పెట్టి తీశాడు.

"డోంట్ స్మోక్!" రాజవర్మ హుంకరించాడు.

శివరామ్ మొహంమీద చిరునవ్వు మెరిసింది. అతని చెయ్యి మళ్ళీ జేబులోకి వెళ్ళింది. వేళ్ళమధ్య ఇరుక్కుని ఇవతలికి వచ్చిన ఫోటోని పేకముక్కలా రాజవర్మ ముందుకి రువ్వాడతను.

అప్రయత్నంగా రాజవర్మ కళ్ళు ఫోటో వైపు తిరిగాయి. తటాలున అతను శివరామ్ వైపు చూశాడు. అతని కళ్ళు ఆశ్చర్యాన్ని విశ్వరూపంలో చూపిస్తున్నాయి.

"వాటీస్ దిస్?" అతని కంఠం వణికింది.

"శివరామ్ మాట్లాడకుండా, అగ్గిపుల్ల గీచాడు. పెదాల మధ్యనుంచీ ఏటవాలుగా వేళ్ళాడుతున్న సిగరెట్ ని మంటలో గుచ్చాడు. అగ్గిపుల్లని తిరాచీ మీదికి రువ్వి, పొగ ఊదుతూ సగర్వంగా రాజవర్మ మొహంలోకి చూశాడు. స్మోక్ చేయొద్దంటూ తనని ఆజ్ఞాపించే స్థితిలో అతను లేడని శివరామ్ కి తెలుసు.

"నా ప్రేలాపనకి అర్థం వుందనీ, నా అర్థం నీకు అర్థమౌందనీ నాకు తెలుసు. అర్థంకాకుంటే నా బదులుగా వాళ్ళిద్దర్నీ బైటికి పంపవు!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

రాజవర్మ పాలమారినవాడిలా చూశాడు.

"కిరాయి హంతకుడికి నువ్వొక ముఖ్యమైన పని అప్పగించావు. ఆ పనేమిటో, దాన్ని యెప్పుడు యెలా పూర్తి చేయాలో—ఈ క్యాసెట్ వింటే నీకు గుర్తువస్తుంది. లెఖ్ఖలేనన్ని బిజినెస్ ట్రాన్సాక్షన్స్ లో పాపం, నువ్వు మరిచిపోయి వుంటావు!" శివరామ్ నవ్వుతూ చేతిలోని క్యాసెట్ ని పాకెట్ టేప్ రికార్డర్ లో ఇరికించాడు.

* * *

పదిహేను నిమిషాలు రాజవర్మ వయసుని పాతికేళ్ళు పెంచేశాయి. టేబుల్ మీద పిడికిళ్ళుగా బిగుసుకున్న అతని చేతులు వణుకుతున్నాయి. వారం రోజులు వరసగా నిద్రలేనివాడి కళ్ళలా అతని కళ్ళు ఎర్రగా వున్నాయి. టేబుల్ మీదే వున్న సిల్క్ జేబు రుమాలు తీసుకుని

అతను నుదుర్ని అద్దుకున్నాడు. అద్దాలు తీసేసి, మొహ మాంతా తుడుచుకుని, అద్దాల్ని తుడిచి మళ్ళీ తగిలించాడు. క్షణం క్రితం కలలో కనిపించి, విచిత్రంగా తన ముందు ప్రత్యక్షమైన యువకో వ్యక్తిని చూస్తున్నట్టు శివరామ్‌ని చూశాడు.

"ఇంతకీ....ఎవరు నువ్వు....?" రాజవర్మ కంఠంలో ఇందాకటి దర్పంలేదు.

"నా గురించి ఆలోచిస్తూ బుర్ర పాడుచేసుకోవద్దు. నీ గురించి ఆలోచించు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఇదంతా....నీకు.........నీకలా తెలుసు?" రాజవర్మ పెదవులు కదిలీకదలకుండా ప్రశ్నించాడు.

"వాకు ఇంకా చాలా తెలుసు. పనిపూర్తయ్యాక, సమయం చూసి నువ్వు కోకిలాదేవిని భార్యగా స్వీకరిస్తావు. అలాగా అకాలంలో అకస్మాత్తుగా 'నిన్ను విడిచి స్వర్గం వెళ్ళిపోయిన' నీ ప్రియమైన ధర్మపత్ని సంస్మరణార్థం దేశంలోని పేపర్లు అన్నిటిలో ఫోటోలు ఫుల్ పేజ్—ప్రచురిస్తావు. అగ్నిసాక్షిగా పెళ్ళాడిన నీ అర్ధాంగికి నువ్వు సమర్పించే అశృతర్పణంతో నెలరోజుల పాటు ఇండియాలోని న్యూస్ పేపర్లు అన్నీ తడిసి ముద్దయిపోతాయి...."

"స్టాపిట్!" రాజవర్మ కంగారుగా అరిచాడు.

"ఈ నాటకం పూర్తి అయ్యేసరికి కోకిల చేతా,నీ చేతా ఇన్‌ఫ్లుయెన్స్ చేయబడిన నీ శ్రేయోభిలాషులు నిన్ను అర్జెంటుగా పెళ్ళిచేసుకొమ్మని పట్టిగ్గా సతాయిస్తారు. వాళ్ళకోసం, మరణించిన నీ అర్ధాంగి ఆత్మశాంతికోసం నువ్వు....బలవంతంమీద కోకిలాదేవిని పెళ్ళాడతావు!"

నవ్వుతూ శివరాం మరో సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"బాస్టర్డ్.... వాడు.... ఆ మంగారాంగాడు తాగేసి అంతా చెప్పాడా?" రాజవర్మ పళ్ళు కొరుకుతూ అన్నాడు.

ప్రశ్నకాని ప్రశ్న విని శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. "నువ్వు డబ్బున్న దొంగ. మంగారాం డబ్బులేని దొంగ. ఎలాంటి వాళ్ళయినా దొంగలు తాము చేయబోయే నేరం గురించి చెప్పుకోరు!"

రాజవర్మ కళ్ళు చిట్లిస్తూ చూశాడు.

"రాజవర్మ డబ్బుతో హత్య చేస్తాడు. మంగారాం చేత్తో చేస్తాడు. ఇద్దరూ హత్య గురించి చెప్పుకోరు! అర్థమైందా?" శివరాం అతని కళ్ళల్లోకి చూస్తూ అన్నాడు.

కొద్దిగా తేరుకున్న రాజవర్మ కుర్చీలోంచీ లేచాడు. రెండు చేతుల్నీ టేబుల్ మీద ఆన్చి, శివరాంవైపు ముందుకి వంగాడు. అతని కళ్ళు సానపెట్టిన వజ్రాల్లా తళుక్కుమంటున్నాయి. అతని పెదవులు మెల్లిగా కదిలాయి.

"ఇంటలిజెంట్ రోగ్! నీ ఫొటో, నీ క్యాసెట్ — అన్నీ ఫేబ్రికేటెడ్ సరంజామా అని చిటికెలో నిరూపిస్తాను. పోలీసులు సన్నాయి మేళంతో నిన్ను ఊరేగింపు జరిపి, అత్తారింటికి తీసుకెళ్తారు!" సన్నటి రాజవర్మ కంఠం స్పష్టంగా, ధైర్యంగా ధ్వనించింది.

శివరాం లోపల్లోపల అతని ధైర్యాన్నీ, నక్క తెలివినీ మెచ్చుకున్నాడు. రాయిలా కనిపిస్తున్న ఆ ధైర్యం కింద, ఆ రాయిని కరిగించివేసే భయం కదులోందని అతనికి తెలుసు. కనుబొమలు పైకెత్తి అతను

రాజవర్మను అబ్బురంగా చూశాడు.

"అవన్నీ ఇక్కడ పడేసి, తోక ఝాడించు! నీ గురించీ, పోలీసులకి ఫోన్ చేయడం గురించీ మరిచి పోతాను!" రాజవర్మలోని ఆరితేరిన బేరగాడు అన్నాడు.

టేబుల్ మీదున్న టేప్ రికార్డర్ లోంచీ క్యాసెట్ ని తీశాడు శివరాం. మెల్లిగా పైకిలేచాడు. క్యాసెట్ ని రాజవర్మ ముందున్న ఫోటో మీదికి గురిచూసి గిరాటేశాడు. టేప్ రికార్డర్ని కోటుజేబులో దోపుకున్నాడు. పూర్తిగా కాలిన సిగరెట్ ని వాల్ నట్ టేబుల్ మీద నొక్కేశాడు. కొత్త సిగరెట్ ని పెదాలమధ్య ఇరికించి, ముట్టించాడు. ఇంతసేపూ అతని కళ్ళు మాత్రం రాజవర్మ కళ్ళల్లోకే కత్తుల్లా చూస్తున్నాయి. అతని పెదవులమీద చిరునవ్వు నృత్యం చేసింది. రాజవర్మ రెప్పలువేయకుండా అతన్నే చూస్తున్నాడు.

శివరాం నిర్లక్ష్యంగా వెనక్కి తిరిగాడు. హుందాగా తివాచీమీద నడుస్తూ తలుపు ముందు ఆగాడు. గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి విగ్రహంలా నిలబడ్డ రాజవర్మని తదేకంగా చూశాడు.

"రాజవర్మా, బానిసలా బతికే బంటులా తెలివి తక్కువగా మాట్లాడావు. తెలివితక్కువతనాన్ని నేను క్షమిస్తాను. ధనమదాన్నీ, అహంకారాన్నీ నేను క్షమించను! పోలీసుల పేరు చెప్పి నన్ను బెదిరించే ప్రయత్నం చేశావ్. నేనే వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్తాను. కానీ, ఇప్పుడు కాదు. న్యూస్ పేపర్స్ లో నీ భార్య సంస్మరణ అచ్చయినప్పుడు నేను కదుల్తాను. నా కస్టడీలో వున్న ఆ ఫోటో, క్యాసెట్ ల కవలపిల్లలు రెక్కలొచ్చి పోలీసుల హస్తాల్లో, పేపర్ వాళ్ళ హస్తాల్లో అప్పుడు

వాల్డాయి! గుడ్ బై!" శివరాం గిరుక్కున వెనక్కి తిరి గాడు. విసురుగా తలుపుని లాగాడు.

"ఆగు!" బొంగురుగా, బిగ్గరగా ధ్వనించిన రాజవర్మ కంఠం అతన్ని ఆపింది. లోపల్నుంచీ తన్నుకొస్తున్న నవ్వుని ఆపుకుని, శివరాం సావధానంగా వెనక్కి తిరి గాడు. కాబోయే మామగార్ని, బాగా కట్నం ఇచ్చే కాబోయే మామగార్ని—కాబోయే అల్లుడిలా నవ్వుతూ చూశాడు.

"ఇలా రా!" రాజవర్మ పిలిచాడు.

కోటు జేబుల్లోకి రెండు చేతులూ దోపి, మూసుకున్న తలుపుకి వీపుని ఆన్చి, శివరాం వాలుగా నిలబడ్డాడు. ఎగతాళిగా నవ్వుతున్న కళ్ళని రాజవర్మ మొహంమీదే నిలిపాడు.

"ఇస్తో అంటే పరిగెత్తడానికీ, ఈలవేస్తే వెనక్కి తిరిగి, తోకాడించుకుంటూ నీ కాళ్ళ ముందుకి పరిగెత్తుకు రావడానికీ నేను నీ పెంపుడు కుక్కను కాను!"

రాజవర్మ తన కోపాన్ని గుటకల రూపంలో దిగ మింగాడు. పెదాలు బిగబట్టి క్షణకాలం శివరాంని చూసి, టేబుల్ వెనకనుంచీ ఇవతలికి కదిలాడు. టేబుల్ ముందు ఆగి, అదోలా చూశాడు.

"నువ్వెవరో నాకు తెలీదు........ పేరు చెప్పడానికి భయమా? ఊరూ పేరూ తెలీని వాళ్ళతో వ్యవహారం చేయడం నా తత్వానికి విరుద్ధం...."

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. "నీలాంటి వ్యక్తుల ముందు భయపడ్డం నా తత్వానికి విరుద్ధం. పేరు శివరాం. ఊరు ప్రస్తుతానికి ఇదే. అడ్రసు కేరాఫ్ హోటల్ ప్రెసిడెంట్. చాలా?"

"శివరాం.. తీరిగ్గా కూచిని, శాంతిమయంగా డిస్కస్ చేద్దాం...." కుర్చీవైపు చూపిస్తూ అన్నాడు రాజవర్మ.

శివరాం నవ్వుతూ కదిలాడు. సావధానంగా అడుగులు వేస్తూ రాజవర్మముందు ఆగాడు. కోటుజేబుల్లో చేతుల్ని అలాగే వుంచుకుని ఎయిర్ కండిషన్డ్ రూమ్‌లో వున్నా చెమటలు కక్కుతున్న రాజవర్మ మొహాన్ని తృప్తికరంగా చూశాడు. రాయి కరుగుతోంది!

"చేతిలోని కత్తి విరిగిపోయి, డాలు ముక్కలు ముక్కలై పోయినప్పుడు తన ఆటకి తెరపడిందని మనిషి తెలుసుకోవాలి! కొద్దిగా ఆలస్యం అయినా, నువ్వు తెలుసుకున్నావ్! మెచ్చుకుంటున్నా........" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

రాజవర్మ మాట్లాడలేదు. బరువుగా నిట్టూర్చి తన కుర్చీవైపు అడుగువేశాడు. కూచోబోతూ ఇంకా నిలబడే వున్న శివరాంని చూసి, ఆగాడు. నవ్వుతూ శివరాం కుర్చీలో కూచుని సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"నువ్వన్నట్టు శాంతిమయంగా మాట్లాడ్డానికి నాకేం అభ్యంతరంలేదు. అయితే, 'తీరిగ్గా' కూచోడానికి వీల్లేదు. ఆలస్యం అయితే అక్కడ 'వాటికి' రెక్కలు మొలుస్తాయి. అది నీకే ప్రమాదం!"

రాజవర్మ దవడలు కదిలాయి. "శివరాం, వ్యాపారంలో యెంతో అనుభవం సంపాయించాను. ఎదటి వ్యక్తి యెప్పుడు, ఎందుకు, ఎలా మాట్లాడుతాడో నేను చిటికలో పసిగట్టగలను. డబ్బుకోసం నువ్వీ దుర్మార్గం చేస్తున్నావు! పాతిక వేలిచ్చేస్తాను. నీ దగ్గరున్నదంతా ఇచ్చేయ్. నీకు తెలిసిందంతా మరిచిపో!"

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. తటాలున నవ్వు ఆపి

తీక్షణంగా రాజవర్మను చూశాడు. "ప్రారంభంలోనే నువ్వు రెండు పొరపాటు స్టేట్ మెంట్స్ ఇచ్చావ్. డబ్బుకోసం నేను దుర్మార్గం చేస్తున్నానన్నావ్. నీలాంటి ఘరానావాళ్ళ దుర్మార్గాలకి నేను శిక్ష విధిస్తున్నాను. డబ్బుకోసం దుర్మార్గం చేయడంలేదు; నీ దుర్మార్గాన్ని డబ్బు చేసుకుంటున్నా. రెండోది వ్యాపారంలో యెంతో అనుభవం సంపాయించానన్నావ్. తగినంతగా నీ అనుభవం ఎదగలేదని నువ్వు ఆఫర్ చేసిన మొత్తం తెలుపుతుంటోంది!"

రాజవర్మ కోపంతో ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ చూశాడు. "పాతిక పైన పైసా కూడా ఇవ్వను! ఎవడో అనామకుడికి నేను యెందుకియ్యాలి?"

"అనామకుణ్ని కాను; నీకు అనుమతి ఇచ్చేవాణ్ని! నీ భార్యని కిరాయి ఖూనీకోరు చేత చంపించడానికి నా పర్మిషన్ని నువ్వు కొనుగోలు చేస్తున్నావ్! కాబట్టి ఇస్తావ్!!"

రాజవర్మ మొహంమీద చెంబుడు కప్పునీళ్ళు చల్లినట్టైంది. గాలానికి తగులుకున్న చేపలా విలవిల్లాడుతూ చూశాడతను.

"ఆల్ రైట్....యాభై వేలిస్తాను...."

"రాజవర్మా, మంగారాంగాడికి యెంతిస్తున్నావ్?" శివరాం అడ్డొస్తూ అడిగాడు.

"రెండు లక్షలు! నీక్కూడా ఇస్తాను; వాడు చేసే పని నువ్వే చేయి!" రాజవర్మ ఉక్రోషంతో అరిచాడు.

శివరాం పకపక నవ్వాడు. "అమాయకుల్నీ, బలహీనుల్నీ ఈ చేతులు చంపవు. డబ్బుతో ఈ లోకంలో ఏ పనైనా చేయొచ్చన్న ధీమాతో దుర్మార్గంగా ప్రవర్తించే

నీలాంటి వాళ్ళని నా పద్ధతిలో చిత్రవధ చేసి, అనుక్షణం చచ్చేలా చంపుతాను!"

రాజవర్మ పెదవులు గడగడ వణికాయి. ఏదో అనబోయి తమాయించుకుని, టేబుల్ మీదున్న తన చేతుల్ని అర్థంకానట్టు చూసుకున్నాడు. చిత్రవధ కాదు; ఇది విచిత్రమైన వధ: విచిత్రవధ! కసిగా అనుకున్నాడతను.

"సో, మంగారాంకి నువ్వు రెండు లక్షలిస్తున్నావ్. గొంతులుకోసే వాడికి ఇస్తున్న మొత్తాన్ని రెట్టింపుచేసి సభ్యమానవుడైన నాకు నువ్వు సమర్పిస్తావ్!" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు.

రాజవర్మ ఉలిక్కిపడ్డాడు. తన చెవుల్ని నమ్మలేనట్టు, అయోమయంగా శివరాంని చూశాడు. మొహం మీంచీ చెమట అతని మెడకిందికి కాలువగా సాగుతోంది. శివరాం మౌనంగా మరో సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"ఈ సిగరెట్‌ని నేను ముగించేలోగా నైవేద్యం పెట్టాలి. సిగరెట్‌ని సగం మాత్రమే కాల్చిపారేస్తానని నువ్వు ఇందాకట్నుంచీ గమనించే వుంటావ్!" నవ్వుతూ అన్నాడతను.

రాజవర్మ మొహంమీద ముడతలు ప్రత్యక్షమయ్యాయి స్ట్రోక్ వచ్చి అతను కూలిపోతాడేమో అనిపించింది శివరాంకి. రాజవర్మ వణుకుతూ కుర్చీలోంచీ లేచాడు. ప్రాధేయపూర్వకంగా చూశాడు.

"శి....వ....రాం....లక్ష....లక్ష ఇచ్చేస్తాను.... నన్ను....వదిలేయ్...." రాజవర్మ కంఠం వణికింది.

శివరాం అర్థంకానట్టు చూశాడు. "ఎవరేనా నచ్చని విషయం చెప్తే, నా రెండు చెవులకీ బ్రహ్మచెవుడు వచ్చే

స్తుంది. ఇప్పుడు చెవుడొచ్చినట్టే వుంది!" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"రెం....డు...."

శివరాం తటాలున లేచాడు. రాజవర్మ కళ్ళల్లోకి తీక్షణంగా చూశాడు. "ఓకే. వెళ్తాను. ఒక్కో పత్రిక నుండీ రెండేసి లక్షలు తీసుకుని, డజను పత్రికలకి అన్ని వాకబ్లీ అమ్మేస్తాను. దేశమంతా గుప్పుమంటుంది. పోలీసువాళ్ళు నీ కోటలోకి రాకపోవచ్చు. మంగారాం గాణ్ని గానుగా దేస్తాను. జరిగిందాన్ని కత్తిలేని నూనెలా వాడు కక్కేస్తాడు!"

"శివరాం...."

"వెళ్ళేముందు, ఈ కథంతా నిన్ను దేవుడిలా ఆరాధిస్తున్న నీ భార్యకి చెప్తాను. నువ్వు సలహా యిచ్చిన విధంగా పుట్టింటికి వెళ్ళొద్దని ఆమెకి చెప్తాను. ఆమె నుండీ పైసా తీసుకోను! గుడ్ బై!" శివరాం నిర్లక్ష్యంగా గుమ్మంవైపు తిరిగాడు.

"ఆగు. పారేస్తాను. బాస్టర్డు!" రాజవర్మ అరిచాడు.

శివరాం వెనుదిరిగి నవ్వుతూ చూశాడు. "ఇంత సేపటికి నాకు నచ్చిన మాట అన్నావ్!"

"షటప్!" రాజవర్మ హుంకరించాడు. కుడివేపున, కర్టెన్ వెనుకనున్న గుమ్మంవేపు కదిలాడు.

"ఒక్క క్షణం...." శివరాం మెల్లిగా అన్నాడు.

రాజవర్మ విసురుగా తిరిగి, విసుగ్గా చూశాడు.

"సక్రమంగా ఎంచి, చక్కగా సూట్ కేసులో సర్ది నీట్ గా పట్టుకురా. అన్నట్టు తిక్క ఆలోచనలు చెయ్యొద్దు. ఈ సమయంలో నేను నీకు కవచం. నేను క్షేమంగా వుంటే నువ్వు క్షేమంగా వుంటావ్?"

"నీ బోడిసలహా అనవసరం! నేను ఏం చేయాలో, ఏం చేయగలనో నాకు తెలుసు!" రాజవర్మ హుంకరించాడు.

"గుడ్! డబ్బున్నవాడు ముఖ్యమైన సందర్భాల్లో వెర్రి వెర్రి ఆలోచనలు చేస్తూవుంటాడు! అందుకని గుర్తు చేశాను" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

రాజవర్మ పళ్ళు కొరుక్కుంటూ విసురుగా అటు తిరిగాడు. మళ్ళీ మెల్లిగా ఇటుతిరిగి శివరామ్‌ని సాలోచనగా చూశాడు.

"వాట్ కెన్ ఐ డూ ఫర్ యూ?" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"నువ్వడిగింది నీ దోసిట్లో పోశాక, నా కివ్వాల్సింది - అంతా - నాకు ఇస్తావన్న గ్యారంటీ యేమిటి?" రాజవర్మ శివరామ్ యెగతాళిని పట్టించుకోకుండా అడిగాడు....

"బెల్లం చేతికి వచ్చాక, అల్లంతో నాకు పని వుండదు!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఏమిటి గ్యారంటీ?" రాజవర్మ రెట్టించాడు. "ఆ అల్లం అలాగే వుంచుకుని, అనుకున్నప్పుడంతా బెల్లం సంపాయించి మురబ్బా చేసుకు తింటూ వుండి పోవచ్చుగా?"

శివరామ్ పకపకా నవ్వాడు. "గుడ్ డైలాగ్! అయితే, నాకు మురబ్బా అంటే అంత ఇష్టంలేదు. అప్పుడప్పుడూ తియ్యగా, అప్పుడప్పుడూ కారంగా వుంటుంది. నాకు యెప్పుడూ తియ్యగానే వుండాలి!"

"ఏమిటి గ్యారంటీ?...." రాజవర్మ హుంకరించాడు.

"అప్పిచ్చే వ్యక్తి గ్యారెంటీ అడుగుతాడు. తీసుకునే వాడు అడగలేడు! నువ్వు కూడా అంతే. పంట కోసుకున్నాక, కొడవలిని పారేసే వ్యక్తిని నేను! ఇవాళ రాత్రి నీ కోకిల గూటికి వెళ్ళు. సరిగ్గా పన్నెండుగంటలా పన్నెండు నిముషాలకి వొంటరిగా ఆ ఇంటి పెరటి తలుపు తెరు. ఒక పార్శిల్ తలుపుకి సెలోటేప్ తో అతికించబడి వుంటుంది. రేపు ఫ్లయిట్ లో నేను న్యూయార్క్ వెళ్ళిపోతున్నా. తరువాత నా బెడద నీకు వుండదు!"

"నమ్మమంటావా....?" రాజవర్మ అడ్డొస్తూ అడిగాడు.

"నీ ఇష్టం! అనదర్ అడ్వైస్: నీ వరాహాల్నో, కూర్మాల్నో నన్ను వెంటాడి, వేటాడే పిచ్చిపనిలో నియమించవద్దు. పగ తీర్చుకోడానికి నువ్వు యే విధంగా ప్రయత్నించినా, ప్రయత్నిస్తున్నట్టు నాకు అనుమానం కలిగినా, నువ్విచ్చే 'బెల్లం'తో, నా దగ్గరున్న అల్లంతో మాయమైపోతాను. అల్లం కొద్ది కొద్దిగా మార్కెట్లో అమ్ముడయిపోతుంది!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

రాజవర్మ క్షణంలో ఏడ్చేసేవాడిలా చూశాడు. అతని పెదవులూ, దవడలూ అదిరాయి. అతను బరువుగా నిట్టూర్చాడు.

"రాత్రి పన్నెండింటికి ఆ పెరటితలుపు తెరుస్తాను.... శివరామ్, మాట తప్పకు!" రాజవర్మ వణికే కంఠంతో అన్నాడు.

శివరామ్ యేదో చెప్పబోయాడు. రాజవర్మ అతనికి అడ్డు తగిలాడు.

"రేపట్నుంచీ....నువ్వు అంతా మరచిపోవాలి. నాకు

సంబంధించినంతవరకూ ఈ లోకంలో యేం జరిగినా పట్టించుకోకూడదు. నీ మౌనాన్ని యెంతో ఖరీదు పెట్టి నేను కొంటున్నా; పర్మనెంట్ గా!"

శివరామ్ రెప్పలు పైకెత్తి రాజవర్మని చూశాడు. మెల్లిగా చిరునవ్వు నవ్వాడు. "ఎవడో ఎవడికో ఎంతో యిచ్చి, తన పెళ్ళాన్ని చంపించుకుంటే నా కేమిటి సంబంధం?"

"హుఁ....సంబంధం లేకే నాలుగు లక్షలు మూసి వొళ్ళో పోసుకుంటున్నావ్! ఇంటలిజెంట్ బాస్టర్డ్!" రాజవర్మ కసిగా అన్నాడు.

"బాస్టర్డ్. రాస్కెల్. స్కౌండ్రల్. నాలుగు లక్షలు బహూకరిస్తున్నావ్. ఇంకా నాలుగు తిట్లు తిట్టడానికి నీకు అవకాశం వుంది. ఎంజాయ్!" శివరామ్ పకపక నవ్వుతూ వుండిపోయాడు....

4

తలుపు తెరిచిన లత అతన్ని చూసి ఉషారుగా అరిచింది. శివరామ్ లోపలికి దూరి, తలుపు మూసి తాళం వేశాడు.

"డార్లింగ్ ...."

"ఉఫ్! అలసిపోయాను. బుర్రకీ, నోటికీ, వొంటికీ రెప్పపాటు కాలం విశ్రాంతి కావాలి!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు. బుంగమూతి పెట్టి పక్కనే నడుస్తూన్న లత చేతిమీద సూట్ కేస్ పెట్టి హాండిల్ ని పట్టుకుని అడుగులు వేశాడు.

మంచం దగ్గరగా వచ్చేసరికి సూట్ కేస్ ని విసురుగా లాక్కుని, లత మంచంమీద పడేసింది. శివరామ్ అలసటగా మంచంమీద కూలబడి, రెండు చేతుల్నీ వెనక

అన్నపని. ఏటవాలుగా వెనక్కి వాలాడు. కాళ్ళని పొడుగ్గా ముందుకి చాపాడు. అతని కాళ్ళ మధ్య నిలబడ్డ లత అతన్ని ఆక్షేపణగా చూసింది.

"సూట్ కేసు బరువుగా వుంది .... అందులో యేముంది?"

" 'ఏముంది' కాదు; 'ఎంతుంది?' అని అడుగు!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

లత విశాల నేత్రాలు ఇంకా విశాలంగా అయ్యాయి. ఎర్రటి పెదాల మధ్య పళ్ళు తళుక్కుమన్నాయి. "ఓహ్! ఎంతుంది?"

శివరామ్ మాట్లాడకుండా నిటారుగా కూచున్నాడు. కోటుని తీసి, మంచంమీద పడేశాడు. సిగరెట్ వెలిగించి పొగ ఊదుతూ రెప్ప వేయకుండా తననే చూస్తూన్న లతని రెప్ప వేయకుండా చూస్తూ వుండిపోయాడు. లేత గులాబిరంగు గార్డెన్ సిల్కు చీర. అదేరంగు జాకెట్. ఆమెని అలాగే కాసేపు చూస్తే కళ్ళు బైర్లు కమ్ముతా యనిపించింది శివరామ్‌కి. ఆ దుస్తులలోనే ఆమె చాలా సేపట్నుంచీ మంచం మీద దొర్లినట్టుంది....

"తీరిందా?" లత అసహనంగా ప్రశ్నించింది.

"ఏమిటి....? ఆశా?...." శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"అలసట."

శివరామ్ టైని ఊడదీసి పక్కనే పడేశాడు ఆమె వైపు చిరునవ్వుతో చూశాడు. "అయిదు నిమిషాల పాటు నిన్ను చూస్తే అలసట ఆవిరై, అంతర్ధానమై పోతుంది!"

"అయితే యెంత?" లత ప్రశ్నించింది.

"ఏమిటి?"

"అబ్బాబ్బ...సూట్ కేస్ బరువు!" లత చిరాకు నటిస్తూ అంది.

శివరామ్ తన పక్కనే మంచంమీద చేత్తో కొట్టాడు. "ఇలా నా దగ్గరగా కూచో. చెవిలో చెప్తాను!"

లత అతని కాలిని దాటి, మంచంమీద చతికిలబడింది, తల తిప్పి అతన్ని అదోలా చూసింది.

"నాలుగు లక్షలు. రాత్రి తలగడకింద పరేసింది కలిపితే ఐదు!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

లత మొహం దివిటీలా వెలిగింది. "గుడ్ గాడ్! యెక్కడ దొంగిలించావ్?"

"దొంగిలించలేను. దొరతనంగా దొరకపుచ్చుకున్నాను!"

"ఉపోద్ఘాతం, ఉపసంహారం లేకుండా కథ మాత్రం చెప్పెయ్!" లత ఉల్లాసంగా అంది.

"ఊహించు!"

బుంగమూతి పెట్టబోయి లత సర్దుకుంది. "సింహం అన్నావు. గుంటనక్క అన్నావు. ఎద్దు బలైపోతుందన్నావు. అంబాసిడర్ హోటల్నుంచీ ప్రెసిడెంట్ హోటల్ కి లాక్కొచ్చావు. ఇంతే నాకు తెలుసు!"

"సింహం నక్కతో బేరం చేసింది. గంగిగోవులాంటి తన భార్యను గొంతు కోసి చంపడానికి రెండు లక్షలకి కాంట్రాక్టు ఇచ్చి, లక్ష అడ్వాన్సు చెల్లించింది. అడ్వాన్సు చెల్లించే క్షణాల్లో ఇద్దర్నీ ఫోటోలు తీశాను. వాళ్ళ కాంట్రాక్టు సంప్రదింపుల్ని తెలివిగా రికార్డు చేశాను...." శివరామ్ ప్రారంభించాడు.

"సింహమూ, నక్కా — ఈ జంతువుల్ని మరిచిపోయి,

మనుషుల కథ చెప్పు!" లత చిరాగ్గా అంది.

"ఆ జంతువుల్ని మనుషులుగా మారిస్తే, సింహం రాజవర్మ అయ్యింది. నక్క మంగారాం అయ్యింది. రాజవర్మని మొదట నీడలా వెంటాడాను. వర్మా అండ్ కంపెనీ అనబడే పెద్ద వ్యాపారసంస్థకి అతను ప్రొప్రయిటర్. కోటలాంటి అతని బంగళాలో ధనలక్ష్మి ఆపకుండా సంగీత కచ్చేరీ చేస్తోంది. అతనికి భార్య వుంది. పిల్లలేరు.

"ఆ రోజు రాత్రి అతను, ఆలస్యంగా ఇంట్లోంచి బయలుదేరాడు. నాలుగు కార్లున్నా కూడా టాక్సీ యెక్కాడు. టూటౌన్‌లో వున్న ఒక చిన్న బంగళాకి వెళ్ళాడు. చుట్టూ తోట. మధ్యలో ఆకుల మధ్య బాగా మగ్గిన టొమాటాలా వున్న చక్కటి ఇల్లు. సినిమా డ్రీమ్ సీక్వెన్స్ సెట్టింగ్‌లా వుంది. ఆ సెట్టింగ్‌లో కోకిలాదేవి అనే కోమలి వుంది. చక్కని చుక్క. ఆమెతో రాజవర్మకి అక్రమసంబంధం వుంది...."

"నీ కెట్లా తెలుసు?" లత అడ్డు తగిలింది.

"కిటికీగుండా చూశాను; ఐమీన్ విన్నాను!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు. రాజవర్మ పట్టపురాణి కావాలన్న కోరిక కోకిలను కొంపలా పట్టుకుంది. పైగా ఆమెకి నెల తప్పింది. నెల తిరిగేలోగా భార్య పీడ విరగడ చేసేసుకుని, ఆమె స్థానంలో తనని భద్రంగా చట్టబద్ధంగా కూచోబెట్టమని కోకిల అతని చెవిలో కాకిగోల చేసింది. ఒకరి కుర్చీలో నువ్వు కూర్చోవాలంటే, కుర్చీని ఖాళీ చేయించాలి; పర్మనెంటుగా. ఈ ఐడియాని రాజవర్మ బుర్రలోకి తన వయ్యారంతో రంగరించి, వలపుతో సరఫరా చేసింది!"

"మైగాడ్! అన్యాయం!" లత అడ్డు తగిలింది.

శివరామ్ చిన్నగా నవ్వాడు. "ఆ 'అన్యాయం' లేక పోతే ఈ క్షణంలో నీ మంచంమీద అయిదు లక్షలు వుండేవి కావు! నా కోకిల గానంతో పూర్తిగా మతిపోయిన రాజవర్మ తన భార్యను పైకి పార్సిల్ చేయడానికి నిశ్చయించుకున్నాడు. అందుకోసం అతను చాకచక్యంగా అద్దె హంతకుడు మంగారాంని పట్టాడు...." శివరామ్ ఆగి సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"తరవాత?" లత హెచ్చరించింది.

"తరువాత, అతన్ని పరీక్షించినట్టే మంగారాంని పరీక్షించాను. అతని జాతకం అంతా కనిపెట్టాను. రెండు లక్షల కోసం నిండు ప్రాణాన్ని తీయడానికి ప్రస్తుతం తయారుగా వున్న కథానాయకుడికి యెంతో కొంత గతం వుండివుండాలి, ఇవాళ ఫ్రీగా తిరుగుతూ యెవర్నో చంపడానికి వాడు రెడీగా వున్నాడంటే, నిన్నటి నేరాల నుంచి తప్పించుకుని వుండాలి!

"అంచేత మంగారాంని తెలివిగా జాగ్రత్తగా హాండిల్ చేయాలి; చేశాను. వాడు రాజవర్మ నుండీ వసూలు చేసిన అడ్వాన్స్ పైకం గుంజుకున్నాను. బదులుగా మూడు క్యాసెట్లూ రెండు ఫోటోలూ, ఒక నెగటివ్ వాడికి పారేశాను. వాటితోపాటే పుట్టిన మరికొన్ని క్యాసెట్లూ, ఫొటోలూ, నెగటివ్‌లూ రాజవర్మకి అందించే షరతుమీద నాలుగు లక్షలు పుచ్చుకున్నాను!" శివరామ్ ముగించాడు.

"తరువాత?"

"ఏమీ లేదు."

"డార్లింగ్, కమాన్: చెప్పు! ఇప్పుడు వాళ్ళిద్దరూ

యేం చేస్తారు?"

"ఏం చేస్తారు?"

"వాళ్ళ పాపిష్టి ప్లాన్‌ని కనిపెట్టిన నిన్ను కొట్టేశారు; అయిదులక్షలు దక్కి నీ నోరు కట్టేశారు. ఇప్పుడు సింహం నక్కకి తతిమ్మా పైకం పడేస్తుంది. నక్క గంగి గోవు పీక కొరికేస్తుంది! అంతేగా?"

"అంతే కావచ్చుగా....?" శివరామ్ కులాసాగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

"డార్లింగ్....ఐ డోంట్ లవ్ ది ఐడియా...." లత కంఠంలో విచారం ధ్వనించింది.

"డోంట్ లవ్ ది ఐడియా. లవ్ మీ హనీ!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు. లత నవ్వలేదు. తటాలున శివరామ్ చేతిని పట్టుకుంది.

"డార్లింగ్, ఐదులక్షల కోసం ఆ అమాయకురాల్ని బలి చేస్తావా?"

శివరామ్ తటాలున లేచి నించున్నాడు. లతవైపు చిరునవ్వుతో చూశాడు.

"శివరామ్ అమాయకుల్ని బలిచేయడు!" అన్నాడతను గంభీరంగా.

లత అర్థం కానట్టు చూసింది. "మరి రాజవర్మకీ, ఆ గూండాకీ పర్మిషన్ యిచ్చావుగా? ఒరిజినల్ ప్లాన్ ప్రకారం వాళ్ళిద్దరూ ఆమెని చంపుకోవచ్చుగా?"

శివరామ్ కళ్ళు లతని మెచ్చుగా చూశాయి. "హనీ, ఇదే ప్రశ్నని వాళ్ళిద్దరూ అడిగారు. ఇద్దరికీ అందకుండా, పొందకుండా సమాధానం చెప్పాను. ఇప్పుడూ నువ్వూ అదే ప్రశ్నని అడుగుతున్నావ్. నీ ప్రశ్నకి సమాధానం 'అతనికి' చెప్తాను...."

శివరామ్ సిగరెట్ ముట్టించి సోఫామీద విశ్రాంతిగా కూచున్నాడు. టీపాయ్‌మీదున్న టెలిఫోన్ రిసీవర్ని అందుకుని తలకీ, భుజానికీ మధ్య ఇరికించాడు. కొద్దిగా వాలిన అతని తల రిసీవర్ని కదలకుండా పట్టుకుంది.

కాసేపట్లో హోటల్ ఆపరేటర్ కంఠం మర్యాదకు మామ్ములా పలికింది. ఒక నెంబర్ చెప్పి కనెక్ట్ చేయమన్నాడు శివరామ్. రిసీవర్‌ని అలాగే వుంచుకుని, ఎడమ చేతి చూపుడువేలితో హుక్ మీది బటన్ని నొక్కి వుంచాడు. టెలిఫోన్ మోగింది.

"డబుల్ త్రీ డబుల్ ఫోర్ డబుల్ ఫైవ్!" అటు వైపు కంఠం నిర్లక్ష్యంగా అంది.

"రాజవర్మ కావాలి...." శివరామ్ కేర్లెస్‌గా అన్నాడు.

"ఆయన కాన్ఫరెన్స్‌లో వున్నారు. సాయంత్రం ఆరు తరవాత...."

"కాన్ఫరెన్స్ కట్టిపెట్టి రమ్మను!"

"వాటీజ్ దిస్? హూ యీజ్ దట్?" అవతలి కంఠం ఆగ్రహంతో అరిచింది.

"అతని 'కాని కూతురుకి' 'కాని మొగుణ్ని' అని చెప్పు. నా పేరులో శివుడూ, రాముడూ విభేదాలు మరిచి పోయి వియ్యంకుల్లా కలిసివున్నారని చెప్పు!" శివరామ్ గంభీరంగా అన్నాడు.

"ప్రాక్టికల్ జోకర్స్ అంటే...." అవతలి కంఠం బొబ్బరెట్టసాగింది.

"నా దగ్గరున్న ఆల్లానికి సరికొత్త ఆఫర్ వచ్చిందని అతనికి చెప్పు. ఈసారి నాకు నీ కంఠం వినిపిస్తే, స్వయంగా అక్కడికొస్తాను. సంగతి తెలియగానే రాజ

వర్మ చేసే మొట్టమొదటిపని నిన్ను డిస్‌మిస్ చేయడమే! అర్థమయిందా?" శివరామ్ హుంకరించాడు. అతని ప్రశ్నకి సమాధానం లేదు....

"రాజవర్మ హియర్....!" రెండు నిమిషాల తర్వాత రాజవర్మ కంఠం శివరామ్ చెవిలో ప్రతిధ్వనించింది.

"రాజవర్మా, నేను: అల్లం మర్చెంట్ శివరామ్!...."

రాజవర్మ గబుక్కున ఊపిరి బిగబట్టడం శివరామ్‌కి స్పష్టంగా వినిపించింది. "ఏ....ఏమిటి?"

"అర్ధరాత్రిపూట, అర్ధాంగిని వదిలేసి ప్రియురాలి ఇంటికెళ్ళి పెరటితలుపు తీసే కష్టం నీకు లేకుండా చేశాను...." శివరామ్ ఆగి, తననే ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తోన్న లతని చిరునవ్వుతో చూస్తూ కన్ను గీటాడు.

"ఏమిటి? అర్థమయ్యేలా చెప్పు!" రాజవర్మ కంఠం ఆత్రుతగా మారి, ధ్వనించింది.

"పొద్దుట నిన్ను కలుస్తున్నప్పుడే 'అల్లం' నా కోటు జేబులోనే వుంది. దాన్ని నీ గదిలోనే పెట్టేసి తిరిగొచ్చాను...."

"నిజంగా....? యెక్కడ....?" రాజవర్మ అరిచాడు.

"నీ సింహాసనం వెనక, గోడకి నువ్వూ నీ భార్యా పెళ్ళయినప్పుడు — అనుకుంటాను — తీయించుకున్న ఫోటో యేటవాలుగా వేళ్ళాడుతోంది. దాని వెనుక చూడు!"

"యూ చీట్! నేను నమ్మను! గదిలో నువ్వున్నంతసేపూ నేను నీతోనే వున్నాను. డోంట్ ట్రై టూ ఫూల్ మీ!"

రాజవర్మ అరిచాడు.

"నువ్వు ఫూల్ వే అని నీ మాటే చెపుతోంది. అల్లం కొంటానికి చెల్లించే బెల్లం కోసం నువ్వు నీ బాక్యాసం లోకి వెళ్ళావు. అప్పుడు నాతోపాటు గదిలో నీ 'రెండో రూపం' లేదు!...." శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"గాడ్....యస్....అయితే...." రాజవర్మ నత్తి నత్తిగా ప్రారంభించాడు.

"రిసీవర్ని టేబుల్ మీద పెట్టు. వెళ్ళి చూసిరా! నీతో ముఖ్య విషయం చెప్పాలి...." శివరామ్ ఆజ్ఞాపిస్తున్నట్టు అన్నాడు. అతని చెవిలో ఫోన్ చిన్నగా చప్పుడు చేసింది. లత వైపు చూస్తూ శివరామ్ దమ్ము లాగాడు. లత ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ చూస్తూ యేదో అడగడానికి నోరు తెరిచింది.

"ఉందా?" శివరామ్ ఫోన్ లోకి అరిచాడు.

"....యస్....నాలుగు క్యాసెట్లూ, నాలుగు...." ఉద్రేకంతో, ఉత్సాహంతో రాజవర్మ కంఠం వణక సాగింది.

"లెక్కలు అనవసరం....! సో, నీ వస్తువు నీకు చేరింది!...."

"య్యెస్! థాంక్యూ....రేపు న్యూయార్క్ వెళ్ళిపోతున్నాననుకుంటాను....?" రాజవర్మ ఉషారుగా అన్నాడు.

"ఆఫ్ కోర్స్; రేపు కాదు: ఇవాళే! అండ్ డోంట్ థాంక్ మీ, రాజవర్మా. ఎందుకంటే యింకో క్షణంలో ఆ ధన్యవాదాల్ని నువ్వు వాపసు తీసుకుంటావ్!"

"ఏమిటి? ఎందుకు....?" రాజవర్మ కంఠంలో ఆశ్చర్యం.

"అయిదు లక్షలు పారేసి, ఆడదాన్ని అంతం చేయడానికి అనుమతి సంపాయించానని నువ్వు అనుకోడం నాకు నచ్చదు...."

"అయిదు లక్షలా...." రాజవర్మ అడ్డొస్తూ అరిచాడు.

"యస్. అక్షరాలా అయిదు లక్షలు. నువ్వు మంగారాంకి అడ్వాన్సుగా ఇచ్చిన లక్షని అడ్వాన్సుగా నేను వసూలు చేసుకున్నాను...." శివరాం తాపీగా అన్నాడు.

"వాట్!?"

"అసలు విషయం విను: మీ ఇద్దరికీ ఇచ్చినవే కాకుండా మరో రెండు సెట్లు ఎవిడెన్స్ నా దగ్గర అట్టిపెట్టుకున్నాను. ఇందాకే నా ప్రాణమిత్రుడైన ఒక అడ్వొకేట్ ని కల్సుకున్నాను. భద్రంగా సీల్ చేసిన కవర్లలో ఆ ఎవిడెన్స్ ని అతని స్వాధీనం చేశాను. అతనికో డ్యూటీ అప్పగించాను. నీ పైకంలోంచే అతనికి ఫీజు చెల్లించాను. అతనికి నేను తగిలించిన డ్యూటీ యేమిటో తెలుసా?" శివరాం సీరియస్ గా ప్రశ్నించాడు.

"....ఏ....మి....టి....?" రాజవర్మ కంఠంలో ఏదో కోదురుకప్ప అరిచింది.

"ఈ రోజునుంచీ, యే క్షణంలో అయినా, యే కారణంచేత అయినా నీ భార్య మరణిస్తే అతను పోలీసు ఆఫీసర్లని కల్సుకుంటాడు. నేనిచ్చిన సీల్డు కవర్లని వాళ్ళకి అప్పగిస్తాడు...."

"నో!" రాజవర్మ ఏడుస్తున్నట్టు అరిచాడు.

"యూ నో రాజవర్మా, ఈ క్షణంనుంచీ నువ్వు నీ

భార్యకు సెక్యూరిటీ గార్డుగా మారాలి! అనుక్షణం ఆమెని కంటికి రెప్పలా కాపాడాలి! నీకు దేముడిమీద నమ్మకం వుంటే, నీ భార్యను కలకాలం క్షేమంగా వుంచాలని రోజుకి ఇరవై నాలుగ్గంటలూ ప్రార్థిస్తూ వుండాలి! అర్థమైందా?" శివరాం గంభీరంగా అడిగాడు.

"నో! ఇది....ఇది....అన్యాయం! అక్రమం! నువ్వు... యూ బాస్టర్డ్! స్కౌండ్రల్! ట్రెయిటర్! యూ.... యూ ...యూ...." రాజవర్మ వెర్రివాడిలా బొబ్బలెడుతున్నాడు.

శివరాం తృప్తికరంగా నవ్వుకుంటూ రిసీవర్ని పెట్టేశాడు.

లత మంచంమీంచి లేడిలా గెంతేసింది. తనవైపు సుడిగాలిలా దూసుకొస్తున్న అతని చూస్తూ శివరాం సగం కాలిన సిగరెట్ని యాష్ట్రేలో కుక్కాడు. లత అతని పక్కనే సోఫామీద వాలింది. ఆమె చేతులు లతల్లా శివరాం మెడని చుట్టేశాయి.

"డార్లింగ్! డార్లింగ్! డార్లింగ్!" లత ఆనందంతో ఉద్రేకంతో మత్తుగా అంది. 'మత్తుపాట' పాడుతోన్న ఆశాభోస్లే కంఠంలా ధ్వనించిందామె కంఠం. పలవరిస్తున్న ఆమె పెదాల్ని తన చెంపతో అదిమి, నాగకన్యలాగా తనని పెనవేసుకుపోతున్న ఆమె శరీరాన్ని కొంచెం దూరంగా జరిపాడు శివరాం.

"ఓహ్! డార్లింగ్, యూ ఆర్ వండర్ ఫుల్! అడ్వొకేట్ గురించి నాకు ముందే చెప్పలేదేం?" తేరుకున్న లత ప్రశ్నించింది.

శివరాం అర్థంకానట్టు చూశాడు. "ఏ అడ్వొకేట్?"

లత కనురెప్పలు తుమ్మెద రెక్కల్లా వేగంగా కది

లాయి. "రాజవర్మ ప్లాను ఎవిడెన్స్‌కి నువ్వు కస్టోడియన్‌గా నియమించిన అడ్వొకేట్!" కోపం నటిస్తూ అంది లత.

"ఎవరో నాకు తెలీదు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"డార్లింగ్ ...." విసుగ్గా ఏదో అనబోయిన లత అతన్ని కొత్త ఆశ్చర్యంతో చూసింది. అందంగా వున్న ఆమె కనుబొమలు కదిలి, కలిసి విల్లు ఆకారం ధరించాయి.

"అయితే....ఇంక అడ్వొకేట్‌ని వెతికి ఆ ఎవిడెన్స్‌ని అప్పగిస్తావా?" లత సాలోచనగా ప్రశ్నించింది.

"అమ్మాయి వుండేగా, అప్పగింతలు చేయడానికి!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

లత నోరు ఆశ్చర్యంతో తెరుచుకుంది. ఆమె రెప్పలు టపటప కొట్టుకున్నాయి.

"డార్లింగ్ ...."

సిగరెట్ వెలిగించి శివరాం పకపకానవ్వాడు. నవ్వుతూ లతని తదేకంగా చూశాడు. "హనీ, ఊరికే బుర్ర పాడు చేసుకుంటున్నావ్! ఎవిడెన్సూ లేదు; కస్టోడియన్ అడ్వొకేటూ లేడు! రాజవర్మతో అలా బుకాయించాను. ఆ గొలుసుతో పటిష్టంగా బంధించకపోతే సింహం మళ్ళీ విజృంభిస్తుంది. గంగిగోవు బలిపశువై పోతుంది! ఈ క్షణం నుంచీ, రాజవర్మ తన భార్య క్షేమంకోసం తపస్సు ప్రారంభిస్తాడు. ఇంటిలోని హంతకుణ్ని కట్టేయడానికి యింతకన్నా మార్గం లేదు! ఇప్పుడప్పుడే తన భార్య కోసం రాజవర్మ చేస్తున్న దైవప్రార్థన నాకు వినిపిస్తోంది!"

"మైగాడ్!" లత ఆశ్చర్యంతో అరిచింది, మళ్ళీ కను

బొమలు ముడేస్తూ శివరామ్‌ని చూసింది. "డార్లింగ్ .... కోకిల యేమవుతుంది....? పాపం ఆమెకి సెల తప్పిందిగా?!"

'అడ్డప్రశ్న' వేసిన లతని శివరామ్ చిరునవ్వుతో చూశాడు.

"కోకిల పెట్టే గుడ్డు కాకిగూడులో పిల్లగా మారి పెరిగి, ఎదిగి కూయడం ప్రారంభిస్తుంది! ఆల్ రైట్! త్వరగా మాటామన్లే సర్దేయ్, ఊరు మారుతున్నాం. ఈ ఊరి గాలీ, నీళ్ళూ నాకు సరిపడేలా లేవు!"

"డార్లింగ్ ....ఒక సందేహం...." లత మెల్లిగా అంది.

"వాట్! నీ సందేహం తీర్చేసి, మరొకరికి చిన్న సందేశం అందించేసి బందెళ్ళాలి!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"రాజవర్మ పోలీసుల్ని కల్పుకోడుగా? నీ మీద పగతో...."

"వాళ్లే పోలీసులు నన్ను వెతికి పట్టుకుంటారు. కథం తనీ టీకా తాత్పర్యాల్తో అప్పజెప్తాను. అప్పుడు పోలీసులు నన్నేం చేస్తారో తెలీదుగానీ, రాజవర్మ మురికి రాజమార్గాలంతా నిండి, గుప్పుమంటుంది. హోదా, పలుకుబడీ, సంఘంలో గౌరవం ఐశ్వర్యం వగైరాల్ని ఖరీదయిన సెంటులా తనకే పట్టించుకున్న రాజవర్మ తన అట్టడుగున వున్న మురికి పైకి రావడం సహించడు! అర్థమైందా?!" శివరామ్ వివరించాడు.

లత తేలిగ్గా నిట్టూర్చి, సోఫాలో వెనక్కి వాలింది. శివరామ్ సాలోచనగా సిగరెట్‌ని ఆర్పేసి టెలిఫోన్

రిసీవర్ అందుకుని, ఆపరేటర్‌తో తనకి కావాల్సిన నంబరు చెప్పాడు.

లత విసురుగా అతని వొళ్ళో పడింది. సోఫామీద వెల్లకిలా పడుకుంది. శివరామ్ నవ్వుతూ ఆమె మొహం లోకి చూశాడు. పైనున్న సూర్యుణ్ణి ఆశగా చూస్తున్న తామరపువ్వులా వుందామె మొహం. ఆమె నుదురు మీదున్న వెంట్రుకల్ని శివరామ్ ప్రేమగా సవరించాడు. టెలిఫోన్ మోగింది.

"మిస్టర్, టెంపో!...." శివరామ్ మెల్లిగా అన్నాడు.

లత ఉలిక్కిపడి, కిటాలున లేచి కూచుంది. నిర్వర పాటుతో శివరామ్ మొహంలోకి చూసింది. ప్రశ్నార్థ కంగా మారిపోయిన ఆమె మొహంలోకి శివరామ్ కులా సాగా చిరునవ్వు నవ్వుతూ చూశాడు. లత కంగారుగా అతని చేతిని పట్టుకుంది.

"స్పీకింగ్!" డిటెక్టివ్ టెంపో కంఠం స్పష్టంగా అంది.

శివరామ్ కళ్ళు యెందుకో నవ్వుతున్నాయి. సిగరెట్‌ని పెదాలమధ్య ఇరికించి, అగ్గిపుల్ల గీచి వెలిగించాడు. పొగ ఊదుతూ క్షణకాలం మౌనంగా వుండిపోయాడు.

"ఎవరు?" టెంపో కంఠం విసుగ్గా అంది. అగ్గిపుల్ల గీచిన శబ్దం అతనికి వినిపించినట్టుంది.

"మిస్టర్ టెంపో....శివరామ్" శివరామ్ క్లుప్తంగా అన్నాడు.

"....శివరామ్...." టెంపో కంఠధ్వనిలోని భావం శివరామ్ పెదాలకి చిరునవ్వుని పులుముతోంది.

"మీరు తొందరపడి నన్ను పోలీసులకి పట్టిచ్చారు. పోలీసు హస్తాలూ, కోర్టు సాక్ష్యాలూ నన్ను ఆట్టేకాలం పట్టివుంచలేకపోయాయి, మిస్టర్ టెంపో. నా అయామ్ ఆన్ ది టూన్ డిటెక్టివ్ టెంపో!" శివరామ్ సగర్వంగా అన్నాడు.

"శివరామ్...."

"చెప్పకండి; వినండి: మీరు అతి తెలివితో నన్ను అఫెండ్ చేశారు. అతితెలివిని నేను సహించను! మానసికంగా మీరు నన్ను దెబ్బతీశారు. దెబ్బకు దెబ్బ— మానసికంగానే — తీస్తున్నాను. మిస్టర్ టెంపో! లోకంలో తప్పు చేసినా, చేయకపోయినా దొరికినవాడే దొంగ! దొరకనివాడు, దొంగ అయినా సరే, దొరే! అందుకే ఈసారి దొరికినా మీరు పట్టుకోలేని 'దొరతనం' చేశాను. దాన్ని మీలాంటి ఆశేశపరులు 'దొంగతనం' అంటారు!" శివరామ్ చిన్నగా నవ్వాడు. మళ్ళీ ప్రారంభించాడు:

"మిస్టర్ టెంపో, ఫేమస్ బిజినెస్ మాగ్నెట్ రాజవర్మకి టోపీ వేసి అయిదు లక్షలు సంపాయించాను...."

"శివరామ్..."

"అయినా కూడా మీరు నన్ను పట్టుకోలేరు! ఎందుకంటే, మీరూ మీ పోలీసులూ ఒక నాటీ కానిసెన్ట్రేషన్ క్యాంప్ తయారుచేసి అతన్ని క్రైమా చేసినా కూడా రాజవర్మ శివరామ్ గురించి చెప్పడు!" శివరామ్ టెంపోకి మాట్లాడే అవకాశం యివ్వకుండా అన్నాడు. అతని కంఠంలో గర్వం శేగంటలా ధ్వనించింది.

"నీకు తెలీదు...." టెంపో తాపీగా అన్నాడు.

"నాకు తెలుసు మిస్టర్ టెంపో! మీరు నా వైపు వేలెత్తి చూపలేరు. కన్నెత్తి చూడలేరు! ఇది పనికి మాలిన ప్రగల్భం కాదు. ఇది శివరామ్ సవాలు మిస్టర్ టెంపో'" శివరామ్ సగర్వంగా అన్నాడు.

గుడ్లప్పగించి విడ్డూరంగా చూస్తోన్న లతని చిరునవ్వుతో చూశాడు. అతని చెవిలో డిటెక్టివ్ టెంపో కంఠం ప్రతిధ్వనించింది.

"గుడ్ బై మిస్టర్ టెంపో!" అంటూ శివరామ్ రిసీవర్ని పడేశాడు.

లోకంలోని ఆశ్చర్యాన్నంతా ఒకచోట రాశిపోస్తే తయారైన విగ్రహంలా తన పక్కనే కూచున్న లతని దగ్గరకి లాక్కున్నాడు.

"డార్లింగ్ అనవసరంగా డిటెక్టివ్ టెంపోని రెచ్చగొట్టావు.... రేపు...."

"రేపు మనం కొడైకెనాల్లో వుండాలి. గెటప్! డ్రెసప్! హోటల్ బిల్లుకూడా ఇందాకే చెల్లించేశాను!" శివరామ్ ఆమె అదుర్దాని పూర్తిగా నిర్లక్ష్యం చేస్తూ అన్నాడు.

లత అయిష్టంగానే లేచింది. తటపటాయిస్తూ అతన్ని చూసింది. "డార్లింగ్....డిటెక్టివ్ టెంపో...."

శివరామ్ చివాల్న సోఫాలోంచీ లేచాడు. తాపీగా సిగరెట్ వెలిగించాడు. లతవైపు తిరిగి తీక్షణంగా ఆమె కళ్ళల్లోకి చూశాడు. లత కళ్ళల్లోని కంగారు అతనికి నవ్వు తెప్పిస్తోంది.

50

"డిటెక్టివుల్ని, పోలీసుల్ని మరిచిపో. నన్ను మాత్రం ఎప్పుడూ గుర్తుంచుకో. నువ్వు ఆనందంగా వుంటావ్!" శివరామ్ సగర్వంగా అన్నాడు.

('శివరామ్ అడ్వెంచర్స్' సీరీస్‌లో
ఇది మొదటి నవల.)